

10 e Kamer

Nr. 1235/05
VAN HET PARKET

Nr. C/377/08
VAN HET ARREST

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Vrij

Vrij

14 maart 2008

not. 66.17.3732/01 van het Openbaar Ministerie tegen:

1. Nr. ....(niet in de zaak voor het hof)

2.Nr. ...., aannemer,
geboren te ..... op ....., wonende te .....

3.Nr. .... met maatschappelijke zetel
te ....., ingeschreven in het handelsregister
onder nr. ....

4. Nr. ....(niet in de zaak voor het hof)

Verdacht van:

....., de tweede, de derde en .....

Als daders, ofwel om het hieronder omschreven misdrijf te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt

A. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1, 1°, 66 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titer IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijk vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een

62-005-5
vlt

grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd):

door op het terrein, gelegen te _____ ten kadaster
gekend onder _____, in eigendom toebehorende aan
_____ wonende te _____

in de rechterwachtmuur een verlichtingsblok in glasdallen met afmeting 1,2 m breed en 5 m hoog te hebben opgericht

te _____ op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 1.1.2000 tot 30.04.2000,

met de omstandigheid dat de tweede en de derde verdachte, respectievelijk aannemer en bouwmaatschappij personen zijn die wegens hun beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen, of in huur geven, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstellen of die bij die verrichtingen als tussen persoon optreden.

B. Bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit in casu:

door op het terrein en de werken omschreven onder de tenlastelegging A

te Evergem op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 01.05.2000 tot 5.7.2001.

wat de tweede en de derde betreft:

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersonen optreden bij de uitoefening van hun beroep (art 146-2° lid vermelden) namelijk respectievelijk als aannemer en bouwmaatschappij.

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent van 11 oktober 2005, 21ste kamer, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

Veroordeelt de beklaagde _____ 1 voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A en B samen tot een geldboete van € (tweeduizend frank gedeeld door 40,3399 en verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes =) 9.915,74.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft € (duizend achthonderd frank gedeeld door 40,3399 en verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes =) 8.924,17 of een vervangende gevangenisstraf van 75 dagen van de uitgesproken geldboete van € (tweeduizend frank gedeeld door 40,3399 en verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes =) 9.915,74 zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Veroordeelt de beklaagde _____ 1 voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A en B samen tot een geldboete van € (tweeduizend frank gedeeld door 40,3399 en verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes =) 9.915,74.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft € (duizend achthonderd frank gedeeld door 40,3399 en verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes =) 8.924,17 of een vervangende gevangenisstraf van 75 dagen van de uitgesproken geldboete van € (tweeduizend frank gedeeld door 40,3399 en verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes =) 9.915,74 zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele straf of tot een effectieve geldboete van meer dan twaalfduizend euro tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagden _____ en _____ verplicht zijn elk een bedrag van € 10, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus telkens gebracht op € 55, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt de beklaagde _____ solidair met twee medebeklaagden, thans niet inzake voor het hof, tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op € 92,48.

Legt _____ en _____ eveneens elk een vergoeding op van € 25 in uitvoering van art. 71 van de Wet van

28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en van 11 december 2001.

Wijst de vordering tot herstel van het college van burgemeester en schepenen af als ongegrond.

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op 21 oktober 2005 door de tweede en derde beklagde, gevolgd door het openbaar ministerie tegen hen beiden.

* * *

Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 7 februari 2008 in het Nederlands:

de oorspronkelijk tweede beklagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester , advocaat aan de balie te

meester , advocaat aan de balie te lasthebber ad hoc voor de oorspronkelijk derde beklagde in zijn middelen van verdediging, bij monde van meester advocaat aan de balie te

het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van substituut-procureur-generaal.

* * *

1. De hogere beroepen werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Zij zijn ontvankelijk.

2. De telastlegging B dient te worden verbeterd door vervanging van de woorden "op het terrein en de werken omschreven onder de tenlastelegging A" te vervangen door "het in stand houden van de werken omschreven onder de telastlegging A".

De aldus verbeterde telastlegging heeft betrekking op hetzelfde feit als datgene dat er in de oorspronkelijke dagvaarding aan ten grondslag ligt. Aan de beklagden werd van deze verbetering kennis gegeven. Telkens hierna sprake is van de telastlegging B betreft het deze telastlegging zoals nader omschreven in de oorspronkelijke dagvaarding en hier verbeterd.

3. Het onder A te last gelegde feit maakt thans nog een inbreuk uit op art.99 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art.146 eerste lid 1° en 3°, derde en vierde lid, 147 en 149 van het *Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999* (B.S. 8 juni 1999), zoals inmiddels gewijzigd bij decreten van 28 september 1999, 26 april 2000, 13 juli 2001, 8 maart 2002, 19 juli 2002, 4 juni 2003, 21 november 2003, 7 mei 2004, 22 april 2005 en 10 maart 2006, hierna genoemd DORO.

Met betrekking tot de telastlegging B is het zo dat het artikel 146, 3° lid DORO, zoals gewijzigd door artikel 7 van het *Decreet houdende*

wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft van 4 juni 2003, in de mate dat dit niet vernietigd werd door het Grondwettelijk Hof bij arrest nr.14/2005 van 19 januari 2005, bepaalt dat het misdrijf van in stand houden van inbreuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° nog slechts strafbaar is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Ingevolge art.2 lid 2 SW. dient van deze mildere strafwet ter zake toepassing te worden gemaakt.

Het onder B te last gelegde misdrijf van in stand houden is in casu niet langer strafbaar. De handelingen en werken zijn immers gelegen in woongebied, geen ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van art.146, 4°lid DORO. De opheffing van het strafbare karakter van het te last gelegde misdrijf vóór het tijdstip waarop de eerste rechter door de betekening van de dagvaarding van de strafvordering werd geadieerd brengt mee dat de erop betrekking hebbende strafvordering niet ontvankelijk is.

4. De schuld van de beklaagden aan het hun onder A te last gelegde misdrijf is niet bewezen.

Van een aannemer mag in de regel worden verwacht dat hij er over waakt geen vergunningsplichtige werken uit te voeren zonder of in strijd met een vergunning, ook al dringen de bouwheer en de architect aan op de uitvoering ervan.

Ter zake gaat het om de vervanging in de rechterzijgevel over een oppervlakte van 1.2 m op 5 m van snelbouwstenen en gevelstenen door niet uitspringende glasstenen. Door de bouwheer en de architect werd, zoals uit de verklaringen van de architect blijkt, zwaar geargumenteed met, op zich voor de schuld niet relevante, verwijzing naar de regels van het Burgerlijk Wetboek in verband met "lichten" en het statuut van de "gemene muur" en met verwijzing naar wat ter plaatse gebruikelijk zou zijn geweest, dat het om een ingreep ging die zonder wijziging van de vergunning mocht worden uitgevoerd.

De beklaagden maken het bestaan van een schulditsluitingsgrond, meer bepaald onoverkomelijke dwaling, enigszins geloofwaardig en het openbaar ministerie toont de onjuistheid ervan niet aan. Meer bepaald is niet aangetoond dat de beklaagden anders handelden dan een normaal voorzichtig en redelijk persoon in dezelfde feitelijke omstandigheden zou hebben gedaan.

De beklaagden dienen dan ook te worden vrijgesproken.

5. De vrijspraak brengt mee dat de herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente voor zover gesteund op de telastlegging A niet gegrond is voor zover gericht tegen de beklaagden die nog partij zijn voor het hof.

De herstellvordering is niet ontvankelijk voor zover gesteund op de telastlegging B, nu zij slechts aanhangig werd gemaakt bij de eerste rechter op een ogenblik dat het in stand houden niet meer strafbaar was.

De vordering van het college tot verbeurte van een dwangsom is zonder voorwerp.

**OP DEZE GRONDEN,
Het hof, rechtsprekend op tegenspraak,**

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald,
190, 211 en 212 Wetboek van Strafvordering,
24 van de wet van 15 juni 1935,

ontvangt de beroepen en er ten gronde over beslissend:

wijzigt het vonnis van 11 oktober 2005 in de mate dat het is bestreden
als volgt:

verbetert de telastlegging B zoals hiervoor onder 2 vermeld,

verklaart de strafvordering tegen de beklaagden
en de : met betrekking tot de telastlegging B
niet ontvankelijk,

spreekt de beklaagden en de
vrij voor de telastlegging A,

verklaart de herstellvordering van het college van burgemeester en
schepenen van de gemeente tegen deze beklaagden voor
zover gesteund op de telastlegging A niet gegrond en voor zover
gesteund op de telastlegging B niet ontvankelijk,

verklaart de vordering van het college van burgemeester en schepenen
van de gemeente tot verbeurte van een dwangsom zonder
voorwerp,

laat de in beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie
gevallen kosten met betrekking tot de strafvordering tegen de
beklaagden en de te
last van de Staat.

Kosten:
Afschriften:
Opstelrecht ber.bekl.:
Dagvaarding:

+ 10 % :

Totaal :€

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **14 maart 2008**.

Aanwezig :

1, kamervoorzitter,

2, raadsheer,

3, raadsheer,

4, substituut-procureur-generaal,

5, griffier;